

tret paa den Maade, jeg nu har nævnt, gik over i private Hænder med Statstilskud og med bestemte Forpligtelser.

Formanden (R r a b b e): Inden jeg giver Ordet til den næste Taler, skal jeg henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, at Spørgsmaalet om Theatrets fremtidige Ordning egentlig ikke foreligger her.

Nimestad: Denne sidste Del af det ærede Medlems Foredrag skal jeg, i Overensstemmelse med den ærede Formands Anvisning, ganske lade ligge, den hører vistnok ikke herhen. Jeg kan vel ikke indrømme den ærede Ordfører, at denne Sag ikke skulde angaa Theatret eller have nogen egentlig theatralisk Karakter, men den ærede sidste Taler drog den rigtignok helt bort fra Statsrevisions-spørgsmaalet og lod den til Slutningen dreie sig om selve Theatret. Den ærede Ordfører sagde, at det ikke var om Theatret, det dreiede sig, men idet han gav Sagen et ikke theatralisk men derimod et mere lyrisk Sving, sagde han: Det, hvorom det dreier sig, er Spørgsmaalet om Bevillingsmyndigheden, om denne Hovedhjørnesten for Forsatningen skal blive siddende fast, eller om den skal løsnes, og i Slutningen af sit Foredrag talte den ærede Ordfører paa en lyrisk-elegisk Maade om, at den nye Theaterbygning vilde komme til at staa som et Glimt over Bevillingsmyndigheden. Det var denne Ytring, han brugte, og det gjør mig ondt, at jeg noget maa nedstemme det høie Sving, hvori Forhandlingerne vilde komme, hvis det virkelig dreiede sig om dette. Den ærede Ordfører mente, at det ganske vist vilde blive noget høist Interessant, hvis det var derom, Sagen dreiede sig; men jeg kan desværre ikke gaa ind paa, at Sagen stiller sig saaledes. Det, hvorom det dreier sig, er væsentlig to Ting, den ene, det noget tørre Retsspørgsmaal, hvorvidt Theatrets Reservecfond efter de gjældende Bestemmelser stod til Ministerens Raadighed, uden at der behøvedes nogen Approbation fra Rigsdagens Side, eller om der behøvedes Bevilling af Rigsdagen dertil, og den anden er det Spørgsmaal, hvorvidt den Overtredelse, der har fundet Sted ved dette Bygningsarbejde ligesom ved Snesfe andre — den ærede foregaaende Taler mente endog: ved næsten ethvert saadant Arbejde, det var, sagde han, Tilfældet med omtrent alle de Bygningsforetagender, der hidtil vare skete for Statens Regning, fra Statens Side, om det end ganske vist ikke altid var Tilfældet i saa stort et Omfang, saa var det dog undertiden, hvad jeg siden skal komme til, i ligesaa stort Omfang — hvorvidt denne Overtredelse var tilstrækkelig retfærdiggjort ved Forholdene og Omstændighederne. Dette er det simple Spørgsmaal, der foreligger, og Bevillingsmyndighedens, som de Herrer kalde den, Rigsdagens

**

Indflydelse paa Finantsloven og Bevillingsvesenet bliver akkurat den samme, enten det afgjøres i den ene eller i den anden Retning.

Jeg skal derefter gaa over til Sagens Enkeltheder, og jeg skal da først drøfte det Spørgsmaal, der ligger først for, nemlig Spørgsmaalet om Reservecfonden. Dette Spørgsmaal, som i og for sig er overordentlig klart, naar man har undersøgt Sagens virkelige Historie, er desværre ved den — jeg kan ikke sige Andet end — utilgivelige Skjædesløshed, med hvilken det er blevet behandlet fra Statsrevisionsens Side kommet til at staa for Mange i et urigtigt Lys, indtil der fra Mindretallets Side blev gjort opmærksom paa, hvorledes Statsrevisionen under Stin af at give Spørgsmaalets virkelige Historie havde oversprunget alle de væsentligste Momenter i Sagens Udvikling og derved faaet noget ganske Andet frem . . . .

Formanden (R r a b b e): De Udtryk, hvormed det ærede Medlem betegnede Statsrevisionens Arbejde, turde dog være saa stærke, at de med Rette kunde opfattes som en Fornærmelse, og jeg maa derfor beklage, at de ere fremfattede.

Nimestad: Jeg vil tillade mig at gjøre den ærede Formand opmærksom paa, at mine Ytringer ikke fremsattes mod noget Medlem her i denne Sal; de ere fremsatte mod den Statsrevision, som vi have overdraget det Overv at gjennemgaa Statsregnskabet, og hvis Udførelse deraf vi skulle kontrollere. Det forekommer mig derfor, at jeg, naar jeg har denne Mening og kan bevise den, ikke er uberettiget til at karakterisere Bestaffenheden af Statsrevisionens Arbejde paa den Maade, jeg har gjort.

Formanden (R r a b b e): Selv om den Anskuelse, som det ærede Medlem har om Statsrevisionens Arbejde, i og for sig maatte være berettiget, saa er der altid visse Hensyn at tage til den Virkning, som de Udtryk, man bruger, ville gjøre, og naar denne Virkning kan forudses at være en saadan, at Udtrykkene med nogen Grund kunde opfattes som en Fornærmelse her og altsaa kunde virke forstyrrende paa Forhandlingerne, tror jeg, at det er rigtigt og Pligt for Formanden at paatale dem paa den Maade, jeg har gjort.

Nimestad: Ja, jeg kan ikke gjøre Noget derimod. Jeg skal derimod nu gaa over til at søre Bevis for det, jeg har sagt. Statsrevisionen argumenterer saaledes, at i 1855 blev man enig om, at der skulde dannes en Reservecfond for Theatret, og denne Reservecfond skulde ikke kunne angribes uden Bevilling, og desfra gaar saa Statsrevisionen umiddelbart over til at sige, at som Følge deraf har det været uberettiget, naar Regjeringen senere i 1874—75 har brugt den Ra-